

[Justitsministeren.]

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ytrede en vis, omend betinget, velvilje overfor lovforslaget, en velvilje, som jeg forstår beror på det rent negative, at lovforslaget ikke bygger på departementschefordningen eller generaldirektorsordningen.

De rent principielle betragtninger, det ærede medlem fremsatte, havde jo ikke direkte forbindelse med forslaget, men er nok en overvejelse værd. Jeg kunne nu ikke forstå bemærkningerne anderledes, end at det ærede medlem til syvende og sidst ønskede et politiministerium oprettet, og det undrer mig lidt. Det ærede medlem ønsker en adskillelse mellem på den ene side politiet og anklagemyndigheden og på den anden side domstolene og vil så overlade det til, jeg ved ikke hvem, hvilke af disse ministerier der skulle betegnes som justitsministeriet. Jeg kan i og for sig godt forstå de betragtninger, det ærede medlem gjorde gældende, når han pegede på, at der kan være noget skævt i, at politi og anklagemyndighed og domstole hører under samme ministerium, men jeg tror, at betragtningerne er mere teoretiske end praktiske. Derfor var jeg lidt ked af, at jeg måtte forstå det ærede medlem derhen, at han faktisk var inkonsekvent og ville oprette et egentligt ministerium for politiet og anklagemyndigheden. Da tror jeg nok at det ærede medlem ville komme fra dynen i halmen.

Det ærede medlem mente, at for mange personer fra anklagemyndighed og politi blev befordret til dommerembeder, og ville gerne have en redegørelse for, hvorfra dommerstanden rekruterer. Dette spørgsmål vil jeg gerne undersøge, og jeg skal vende tilbage med en besvarelse til anden behandling.

Den ærede ordfører for retsforbundet ville jo ikke tage stilling, og jeg kan derfor hverken takke eller beklage.

Aksel Larsen: Hvis jeg har udtalt mig sådan, at man kunne opfatte mig som tilhænger af et specielt politiministerium, så har jeg ikke udtalt mig klart nok. Det er jeg ikke tilhænger af. Jeg kunne meget vel tænke mig, at et ministerium, som har med en række andre spørgsmål at gøre, også kunne have politi og anklagemyndighed under sig, men hvordan det skulle ordnes, og hvilket

ministerium det skal være, og hvad det ellers skal beskæftige sig med, har jeg naturligvis ikke nogen plan for, og det ville være urimeligt af mig at udarbejde en sådan. Det, jeg taler for, er det principielle, at jeg synes, at politi og anklagemyndighed skal være i eet ministerium og domstole og retspleje i et andet, skilt i hver sit ministerium. Altså hvad disse ministerier iøvrigt skal beskæftige sig med, kan man tale om, men det, det drejer sig om for mig, er, at jeg er tilhænger af dette principielle skel, så vi ikke har politi og anklagemyndighed i samme ministerium som retsplejen, domstolene og forsvaret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Peter Jørgensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Telefonaflytning).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2145; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3783).

K. Axel Nielsen: Det foreliggende forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov om rettens pleje, indeholdende regler om telefonaflytning, er en følge af, at telefonhemmeligheden nu er grundlovssikret, idet grundlovens § 72 bestemmer, at brud på telefonhemmeligheden ligesom hidtil ransagning og beslaglæggelse kun må ske efter retskendelse, medmindre der ved lov er hjemlet en særegen undtagelse. Denne lovhjemmel tilsigter lovforslaget at tilvejebringe. Uden sådan lovhjemmel vil politiet være afskåret fra under opklaring af eller arbejde på at modvirke forbrydelser at foretage telefonaflytning eller skaffe sig oplys-